

Sygn. akt I ACa 1245/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Grzegorz Krężolek
Sędziowie:	SSA Sławomir Jamróg (spr.) SSO del. Beata Kurdziel
Protokolant:	st.sekr.sądowy Urszula Kłosińska

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2015 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa **Przedsiębiorstwa Usług (...) spółki z o.o. w K.**

przeciwko **(...) spółce z o.o. w K.**

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 11 maja 2015 r. sygn. akt IX GC 885/14

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 5 400zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

SSA Sławomir Jamróg SSA Grzegorz Krężolek SSO(del.) Beata Kurdziel

Sygn. akt I ACa 1245/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa Przedsiębiorstwo Usług (...) Spółka z o.o. domagała się zasądzenia od A. Sp. z o. w K. – jako podwykonawcy zamawiającego prace - i od (...) (...) Sp. z o.o. - jako generalnego wykonawcy kwoty 209.489,45 zł z odsetkami, należnej tytułem wynagrodzenia za prace budowlane i z tytułu zaległych odsetek.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 23 stycznia 2014 r. sygn. IX GNc 1399/13 Sąd Okręgowy w Krakowie uwzględnił w całości żądanie pozwu.

Strona pozwana (...) Sp. z o.o. złożyła zarzuty od tego nakazu, domagając się uchylenia nakazu zapłaty w całości. Przyznając, iż pozostaje dłużnikiem w świetle Porozumienia podpisanego z powodem w dniu 30 sierpnia 2013r. zarzuciła przedwczesność żądania, skoro wyraża chęć kolejnego negocjowania rozłożenia należności na raty. Pozwana powołała się na trudności finansowe będące wynikiem braku zapłaty kwoty przez drugiego pozwanego. Spółka (...) wskazała nadto, że otwarto likwidację pozwanej.

Wyrokiem z dnia 11 maja 2015 r. sygn. akt IX GC 885/14 Sąd Okręgowy w Krakowie utrzymał w mocy w stosunku do pozwanego (...) spółki z o.o. w K. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 23 stycznia 2014 r. sygn. IX GNc 1399/13.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że :

(...) sp. z o.o. w K. zobowiązała się w Porozumieniu z dnia 30 sierpnia 2013r. do zapłaty zaległych należności za wykonane przez powoda prace budowlane. Pozwaną spółkę reprezentował wówczas poprzedni prezes zarządu W. S.. Obecny zarząd uznał zasadność żądania wywodzonego z Porozumienia, jednak należności nie zapłacił, powołując się na brak otrzymania środków od głównego wykonawcy.

Sąd pierwszej instancji uznał, że podnoszone przez pozwaną zarzuty do nakazu zapłaty nie mogły odnieść skutku i zachodzi podstawa do utrzymania w mocy nakazu zapłaty. Istnienie długu wskazanego w Porozumieniu z dnia 30 sierpnia 2013r. jest okolicznością bezsporną. Umowa ta nosi znamiona ugody w rozumieniu art. 917 kc, a to w szczególności z uwagi na § (...) Porozumienia. Porozumienie nie było kwestionowane ani przez zarząd który je podpisał, ani przez obecny zarząd pozwanego. Wymagalność roszczenia w świetle Porozumienia stron nie budzi wątpliwości. Strony oznaczyły w nim daty do których mają być uregulowane należności (§ (...)). Pozwany nie przystąpił do spłaty rat tam uzgodnionych. Okoliczność prowadzenia ponownych negocjacji i dążenia do rozłożenia należności na nowe raty nie tworzy w świetle §(...)Porozumienia stanu przedwczesności powództwa. Nie stanowi przeszkody do uwzględnienia żądania podnoszony przez pozwanego fakt braku zapłaty przez generalnego wykonawcę. Pozwany (...) Spółka z o.o., jako podmiot profesjonalny na rynku usług budowlanych samodzielnie zaciągnął zobowiązanie którego się nie wykonał w stosunku do powoda. Zdaniem Sądu Okręgowego brak też było przesłanek do zastosowania art. 320 k.p.c. Skutkowało to utrzymaniem nakazu zapłaty w mocy.

Apelację od tego wyroku złożyła pozwana (...) Spółka z o.o. w K. w likwidacji zaskarżając wyrok w całości, zarzucając naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wyniki sprawy a to naruszenie art. 233§ 1 k.p.c. w zw. z art. 320 k.p.c. poprzez ich niewłaściwą wykładnię skutkującą błędnym przyjęciem, że brak jest przesłanek aby rozłożyć na raty zasądzonego świadczenia, podczas gdy pozwany już w zarzutach do nakazu zapłaty wyraził wolę i chęć negocjacji w zakresie spłaty. Zdaniem pozwanej jej trudna sytuacja finansowa oraz fakt, że znajduje się ona w likwidacji wskazuje, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek określony w art. 320 k.p.c., który pozwala na zastosowanie tego przepisu.

Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie nakazu zapłaty w stosunku do spółki (...) i orzeczenie rozłożenia na raty kwoty 209489,45zł. ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Strona powodowa wniosła o oddalenie apelacji i o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny uznał za własne ustalenia Sądu Okręgowego i zważył co następuje:

Nie jest zasadny zarzut naruszenia art. 233§1 k.p.c. i art. 320 k.p.c. Rozłożenie na raty opiera się na założeniu, że orzeczenie będzie mogło być wykonane w ratach bez potrzeby przeprowadzania egzekucji albowiem pozwany będzie w stanie spełnić zasądzone świadczenie w dłuższym okresie czasu w częściach. Założenie to więc musi opierać się na pewnej prognozie co do możliwości wygenerowania przez pozwaną przychodów w przyszłości. Tymczasem okoliczności przytoczone w apelacji wskazują na wolę wspólników pozwanej zakończenia działalności spółki i jej rozwiązanie. Zgodnie zaś z art. 77§1 k.s.h. likwidatorzy powinni zakończyć bieżące interesy spółki, ściągając

wierzytelności, wypełnić zobowiązania i upłynnić majątek spółki. Nowe interesy mogą być podejmowane tylko w przypadku, gdy jest to niezbędne do ukończenia spraw w toku. Tym samym w zasadzie jedyną możliwością zaspokojenia powoda jest sprzedaż majątku spółki. Oceniając czy w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek o jakim mowa w art. 320 k.p.c. Sąd nie może też pominąć interesu wierzyciela a ten byłby zagrożony rozłożeniem świadczenia na raty skoro od chwili doręczenia nakazu zapłaty skarżącej upłynęło ok. 1,5 roku a pozwana co jest bezsporne nie zapłaciła nawet niewielkiej części należności. Niezależnie od tego już w porozumieniu z dnia 30 sierpnia 2013 r strona pozwana zobowiązała się zapłacić wynagrodzenie w pięciu ratach i nie przystąpiła (co jest okolicznością przyznana) do wykonania porozumienia nawet w części. Jedyną podnoszoną przez skarżącą w toku procesu możliwością zaspokojenia było uzyskanie środków od głównego wykonawcy. W stosunku zaś do głównego wykonawcy nakaz jest prawomocny i jeżeli dojdzie do spełnienia świadczenia przez spółkę (...). (...) na podstawie nakazu zapłaty to i tak pozwana A. zostanie zwolniona z obowiązku świadczenia. Brak jest jakichkolwiek przesłanek do przyjęcia, że spółka pozwanej znajdująca się w likwidacji będzie mogła zaspokoić zasądzoną wierzytelność w formie rat, co wyklucza zastosowanie art. 320 k.p.c. Wobec powyższego apelację jako niezasadną oddalono na podstawie art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono według zasady odpowiedzialności za wynik sprawy na podstawie art. 98§1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391§1 k.p.c. przy zastosowaniu § 2, §6 pkt 7 i §12 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. 2013r. poz. 490 ze zm.).

SA Sławomir Jamróg SSA Grzegorz Krężolek SSO(del.) Beata Kurdziel